

som de ny foreslaaede forøgede Militærforanstaltninger for at være økonomisk uoverkommelige og tillige at indeholde en Fare for Landet“. Da vi saa nylig her i Tinget have haft meget langvarige Forsvarsforhandlinger, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa denne almindelige Udtalelse, og den Side af Sagen, at de ærede Medlemmer ikke ville stemme for de militære Budgetter, er det i alt Fald ved denne Behandling naturligt at overlade den højtærede Minister at behandle.

Det første Ændringsforslag til § 22 vedrører en af Krigsministeriets Kontorchefer, som er udnævnt til Oberstløjtnant, men er forbleven i sin nuværende Stilling. Ministeriet finder derfor, at Billighed taler for, at han som personligt Tillæg faar de 600 Kr., der er Forskellen mellem Lønningerne. Det andet Ændringsforslag angaar Lønninger til Officerer og er foranlediget ved en Række nærmere Beregninger af de nye Forsvarsloves Resultater paa dette Omraade. I Motiveringen til Ændringsforslaget og de nærmest følgende gør Ministeriet opmærksom paa, at der har været en ganske overordentlig kort Tid til at lægge det nuværende Budget for 1910—11 for de militære Ministeriers Vedkommende, idet de nye Forsvarslove blev vedtagne saa sent. Som sagt, de forskellige Forslag ere alle stillede i Henhold til nærmere Beregninger og Eftersyn af disse Love. Kun et enkelt af Ændringsforslagene kan siges at have en noget anden Karakter, det er Forslaget Nr. 118 om 4,500 Kr. vedrørende Bornholms Væbning. Der gøres i Ministeriets Følgeskrivelse til Ændringsforslaget nærmere Rede for de nugældende Lovbestemmelser, og derefter betoner Ministeriet, at de faste Befalingsmænd af Reserven ved Bornholms Væbning ligesom Hærens øvrige faste Befalingsmænd af Reserven ere pligtige til for deres Uddannelses Skyld at gøre Tjeneste ved Hæren indtil 30 Dage aarlig, altsaa ogsaa udenfor den Tid, Væbningen har Mandskab til Tjeneste. Ministeriet finder derfor, at Billighed taler for, at der ydes de faste Befalingsmænd af Reserven ved Bornholms Væbning det samme Vederlag for Tjeneste som Hærens øvrige faste Befalingsmænd af Reserven, og foreslaar derfor denne Forøgelse paa 4,500 Kr.

Det næste Ændringsforslag vedrører kun Indførelse af nogle Datoer. Det betones i Ministeriets Skrivelse desangaaende, at der har været saa kort Tid til Ud-

bejdelse af Budgettet, og navnlig gøres der opmærksom paa, at Lovene ikke vare stadfæstede, den Gang Budgettet blev behandlet, saa at Indførelse af disse Data først kan fremkomme nu.

Man vil dernæst i Betænkningen finde anført et Samraad om Usserød Klædefabrik. Det er hele Klædefabrikkens Virksomhed, der har været til Behandling under dette Samraad, navnlig ogsaa i Forhold til privat Virksomhed. Det er blevet oplyst ved dette Samraad, at Fabrikken uden Udvidelse eller Ekstraarbejde kan paatage sig det Arbejde, der er Tale om. Med Hensyn til Fabrikken regnskabsmæssige Forhold, navnlig ogsaa vedrørende Fabrikken Status, har Udvalget ønsket fyldigere Oplysninger.

Man vil dernæst i Betænkningen finde en Række Skrivelser vedrørende Kontoen: Udgifter til Hestehold, og der findes her meget udførlige Oplysninger om Hærens Remontering. For Finansaaret 1908—09 oplyses det, at der er indkøbt 330 danske Heste til en Gennemsnitspris af 725 Kr., idet højeste Pris har været 1,000 Kr., laveste 500 Kr., og Gennemsnitsomkostningerne ved Indkøbet vare 35 Kr. pr. Hest. Der er indkøbt 90 Heste i Udlandet til en Gennemsnitspris af 742 Kr., idet den højeste Pris har været 852 Kr. og den laveste 671 Kr., medens Gennemsnitsomkostningerne vare omtrent 70 Kr. pr. Hest.

Under Hensyn til de Forhandlinger, som have været førte her i Tinget om hele dette Spørgsmaal, har Ministeriet anmodet Generalinspektøren for Rytteriet om at udtale sig angaaende Hjemmeremonteringen og særligt, om der ikke kunde slaas noget af paa den Grad af Ædelhed, som Krigsministeriet hidtil har krævet. Generalinspektøren har sendt en udførlig Svarskrivelse, som findes aftrykt i Betænkningen, og som gengiver meget nøje og meget godt de Anskuelser, man i saa Henseende har indenfor Rytteriet. Jeg tror imidlertid, det er noget en Misforstaaelse, naar man i denne Skrivelse gaar ud fra, at der er saa stærk Uenighed om de Krav, som bør stilles til Hestene. Det Spørgsmaal, der nærmest er Uenighed om, er dette, om man ikke i større Udstrækning kan købe velegnede Heste her i Landet, end Tilfældet nu er. Herimod fremhæver Generalinspektøren i sin Skrivelse, at ogsaa Rytteriet selv er interesseret i, at man i størst mulig Udstrækning kan købe Heste her hjemme, men stiller det hen som noget tvivlsomt, om det kan betale sig for Opdrætterne at have en saa stor Avl paa